

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio I. De essentia statûs rekigiosi in communi, ejusque propietatibus, & institutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

unt ad imaginem depictam v.g. in pariete domus privatæ alicujus personæ, vel quæ sunt sacerdoti in Ecclesiâ parochiæ alienæ celebranti, non ad capellanum loci illius, aut in ara celebrantem, sed ad parochum, intra cujus parochiæ fines hæ oblationes fiunt, pertinent, nisi ex intentione offerentium aliud præsumi debe-

at, quorum voluntati sine dubio satisfieri debet, aut recepta in taliloco consuetudo aliud jubeat, prout circa Neomytis factas oblationes statuitur, quæ non ad parochum, etiam si in Ecclesia parochiali primitias ille celebret, sed ad Neomytam pertinent.

—(0)—

TITVLVS XXXI.

DE REGVLARIBVS ET TRANSEVNTIBVS AD RELIGIONEM.

SECTIO I.

De essentia status religiosi in communi, ejusque proprietatibus, & institutione.

S. I.

Quid sit status religiosus, & quam requirantur ad substantiam veram ac propria religionis?

Status religiosus definitur potest, quod sit stabilis in communi vivendi modus fidelium, ad Christianam charitatis, perfectionem tendentium, editis tribus substantialibus votis, perpetua castitatis, paupertatis, & obedientiæ, ab Ecclesia approbatus. Requiritur ergo ad substantiam veram religionis (prout hîc de ea sermo est) quatuor conditiones. Primò ut serventur in tali statu, tria consilia Evangelica, paupertatis, perpetuæ castitatis & obedientiæ (per quæ consilia remouentur, quæ vel maximè perfectioni obstant) non quidem quasi paupertas religiosa debeat omnino incapacem dominij facere

Compend, Pirhing,

religiosum, quod falsum esse, clarè patet, ex religiosi scholasticis Societatis Jesu, qui verè religiosi sunt, dominij tamen, & retinendi, & acquirendi capaces sunt, prout negari non potest, post bullam Gregorij 13. *Ascendente Domino*; sed quòd priuè omni usu, & dispositione rerum pretio æstimabilem, sine licentiâ superioris, & ut hoc volente abdicare se omni etiam dominio parati sint. Secundò ut tria consilia illa Evangelica voto perpetuam obligationem continentem firmentur; status enim quandam immobilitatem, & perpetuitatem dicit, non quidem absolutam, ex parte utriusque, statum incipientis, & illius communis, quæ talem admittit, cujus rei iterum clara paxis habetur, ex religiosi Societatis Jesu, non professis, ex bullis Pontificum, institutum Societatis confirmantibus, sed ex parte illius saltem, qui statum talem arripit. Tertio ut hæc tria vota emittantur in religione, quæ per Sedem Apostolicam, non tantum in vim pii modi vivendi, sed in

Ccc c

viii

viam religionis veræ approbata fuit, ad cavendas multas fraudes, & suspecta conventicula &c. & quartò denique, ut emittens vota religionis constituatur sub alicujus superioris Ecclesiastici jurisdictione, & potestate, qui possit religiosos subditos suos corrigere, ad servandam regulam, & regularem disciplinam cogere, potestatem clavium in eos exercere &c.

§. II.

An vota solemnia sint de essentia status Religiosi?

R Espondetur negativè, cum ad propriè dictum & verè religiosum constituendum aliquem sufficiant vota simplicia, prout post Bullam Gregorij XIII. *Ascendente Domino*; nemini licet dubitare, ubi Pontifex motu proprio, & auctoritate Apostolica definit, eos, qui in Societate Jesu tria substantialia vota, quamvis simplicia illa sint, emiserunt, verè ac propriè religiosos esse, non secus atque quorumvis aliorum ordinum professos, spectatâ naturâ & essentiâ status religiosi; tum quòd per simplicia vota talia fiat vera sui traditio; quâ se vovens subjicit potestati regularis sui superioris, & hic traditionem hanc ex facultate Sedis Apostolicæ, acceptet; tum quòd ex parte voventis status talis sit immutabilis; tum quòd per vota etiam simplicia ad opera perfectionis obligari quis possit: quamvis enim jura sæpius asserant, per professionem, quæ non habetur, nisi per vota solemnia, fieri religiosum aliquem, hoc tamen intelligi tantùm debet, jus commune Decretalium spectan-

do, ubi Ecclesia nullam religionem acceptabat, nisi solemniter illius religionis essent professi. Sicuti autem votivitas ex Ecclesiastica constitutione habetur, & introducta est (naturam voti v. g. spectando, tam ligatur vovens per simplex votum, quam per solemnem, & major perfectio votivolemnis, à voto simplici, in accidenti tantùm aliqua perfectione, quam votivolemnem ab Ecclesia habet, consistit duabus potissimum qualitatibus consistens, in vinculo scilicet perpetuo irrevocabili inter voventem, qui se irrevocabiliter Deo tradit, & in religionem, quæ ipsum perpetuo & irrevocabiliter recipit: & 2. quòd per vota simplicia solemnem perfectionem vovens non traditur ad quosdam effectus mortales, ad dominium v. g. rerum temporalium accipiendum, & retinendum; ad contrahendum matrimonium &c. ita quod etiam hodie decernere Pontifex, quorum quorumcunque religiosorum tantùm simplicia essent, cum voti solemnitas ex sola Ecclesiæ constitutione habeatur, quam mutare potest Pontifex. Neque tamen per ea vota simplicia, quibus v. g. in sæculo manens obligatur quis ad obediendum v. g. suo constituto ad perpetuam castitatem, & perpetuam &c. fit aliquis religiosus, quia per illa vota non subjicit se taliter vovens rituali jurisdictioni, ab Ecclesia constituta, sed manet Laicus, prout antea vota fuerat.